

ίερεις. Καί όμως πρό τιγών έτών, θελήσαντες ν' άρπάσωσι έν 'Αδριανούπολει έλληνικήν τινά εκκλησίαν, έπαθον τών παθών των τόν τάραχον !

Η έξεύρεσις τών πόρων πρὸς συντήρησιν τών συχνά άνωδρουμένων σχολείων των είνε σχεδόν ζήτημα. Πόθεν παρίζονται τά αναγκαιούντα χρήματα ;

Ούδέν γίνεται έν τῷ φανερώ, πάντα δέ έν κρυπτῷ και παραβύστω, μόνον δέ τά αποτελέσματα τῆς εργασίας των αναπαίνονται ὡς άμανίται.

Εἰς αντίσταθμισμόν τών ενεργειῶν τούτων δέν θά έπιταθῶσι πρό πάντων ένταῦθα αἱ θυσίαι τών έν Κωνσταντινουπόλει και έν 'Αθήναις έλληνικῶν κέντρων ; Πλὴν τῆς έν Φιλιππουπόλει έλληνικῆς κοινότητος, ύπάρχει ή έν Παζαρτζικίῳ μικρά έλληνική κοινότης, ύποστᾶσα τά πάνδεινα κατά τε τόν τελευταίον πόλεμον και μετ' αὐτόν. Έχει ιδίαν εκκλησίαν και σχολεῖα κομψότατα ἄρρένων και θηλέων, στοιχίσαντα περί τας 500 λίρας, ἅτινα κινδυνεύουσι νά μείνουν κεκλεισμένα κατά τό έτος τούτο έλλείψει έπαρκῶν πόρων, δέονται έπομένως άντιλήψεως ταχείας. Εἴνε ή κοινότης τῆς Περιστερᾶς, κομποπόλεως ὀλίγον άπεχούσης τοῦ Παζαρτζικίου. Η ύποστήριξις τών κοινότητων τούτων διά πολλούς λόγους αναγκαία, είνε λυσιτελεσάτη και ὑπό τήν έξῆς έποψιν. Έχθρός, εισελαύνων έν ξενίῳ έδάφει, οὐδέποτε προχωρεῖ άφίνων ὀπισθέν του πολέμιους, ή και άν προχωρήσῃ πάντοτε θά ἦνε ανάγκη νά καταλίπῃ σώματα ικανά πρὸς εκπολιόρησιν τών ὀπισθέν του μενόντων φρουρίων.

Τούτ' αὐτό συμβαίνει και έν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Άποπειρώμενοι νά έξοστρακίσωσιν έντεῦθεν πᾶν ἔγνος έλληνισμοῦ δέν δύνανται νά συγκεντρώσωσιν ἄλλαχού ὅλας τὰς δυνάμεις των. Προκειμένου περί σχολείων δέον νά έξάρω τήν φιλοπατρίαν τών Στεντημαχιτών, οἵτινες ιδίαις δαπάναις άνεγειροῦσι λαμπρόν παρθεναγωγεῖον.

Τώρα ἄς εισέλθω και εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ έν Σοφίᾳ άνταποκριτοῦ σας. Εἰς Λώμα Παλάγκαν κατέφθатаν πολλὰ σλέπια έχοντα φορτίον 150,000 κοιλογράμμων πυριτίδος, 42 μεγάλων τηλεβόλων Κρούπ, τριῶν ὀρειῶν τηλεβόλων και 1940 σκηνῶν, άπάντων σταλέντων εκ Ρωσσίας.

Τά στρατιωτικά γυμνάσια τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἤρξαντο. Τήν 2 Αὐγούστου ὁ ἡγεμὼν έπιθεώρησε τήν 5ην και 6ην δρουζίναν, μεθ' ὃ διέταξε νά τελέσωσι γυμνάσια ένώπιον αὐτοῦ οἱ ὑπό βουλγάρων αξιωματικῶν διοικούμενοι λόχοι. Ο ἡγεμὼν, εὐχαριστηθεὶς εκ τοῦ αποτελέσματος αὐτῶν, συνεχάρη τοῖς αξιωματικοῖς διά τήν άρίστην κατάστασιν τών λόχων τούτων.

Έν ταῖς ἄλληλογραφίαις μου, ὡς θά παρετήρησαν οἱ άνηγνώσται τοῦ «Μή Χάνεσαι», άποφεύγω πάντοτε έπιμελῶς νά θίγω προσωπικά ζητήματα. Διά τοῦτο δικαιούμαι, νομίζω, νά διαμαρτυρηθῶ διά τήν φοβεράν διαστροφήν τῆς ἀληθείας, ἣν άπόσπασμα έπιστολῆς δῆθεν εκ Φιλιππουπόλεως, δημοσιεύθεν έν τῷ «Αἰῶνι» έκαμεν εἰς τήν τελευταίαν μου, άποδῶταν εἰς τόν έντεῦθεν άνταποκριτήν σας τὰ γραφέντα ὑπό τοῦ «Μή Χάνεσαι» περί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ένταῦθα Προξενικοῦ Γραφείου.

"Εδρος

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΙΣΧΙΑΙ ΠΑΘΟΝΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσις, 15)27 Αὐγούστου.

Τήν πρόχθεσινῆν έσπέραν άνηγγέλθη τηλεγραφικῶς έν-

ταῦθα εκ Φροσδῶρφ, ή λυπηρά εἰδησις τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Σαμβῶρ. Τό θαῦμα, ὅπερ οἱ φίλοι και ὀπαδοὶ 'Ερρίκου τοῦ Ε' πρὸς στιγμὴν ἤλπισαν δέν εγένετο. Ο άπόγονος τοῦ μεγάλου εκείνου άνδρός, 'Ερρίκου τοῦ Δ' παρέδωκε πρὸς χθές τό πνεῦμα πρὸς μεγάλην θλίψιν τών βασιλοφρόνων, και πρὸς μεγάλην χαράν τών δημοκρατικῶν και τῆς γειτόνος τῇ Γαλλίᾳ 'Αγγλίᾳ, ἥτις νῦν έχει ἕνα έχθρόν ὀλιγάτερον.

Δέν δύναμαι νά κούψω ὅτι, καίτοι μή Γάλλος, μικρά συγκινησις μέ καταλαμβάνει, βλέπων νά κατέρχεται εἰς τόν τάφον, ὁ τελευταῖος γόνος τοῦ πρεσβυτέρου κλάδου τῆς οἰκογενείας τών Βουρβόνων, τῆς δυναστείας ταύτης, εἰς ἣν ή Γαλλία ὀφείλει τήν ὑπαρξίν τῆς, και ἥτις εκυβέρνησε τήν Γαλλίαν επί μακράν σειράν αἰῶνων.

Δέν παρουσιάσθη περίστασις εἰς τόν κόμητα Σαμβῶρ νά κατακτήσῃ διά τών ὀπλων τόν θρόνον τών προπατόρων του, και δις ἡρνήθη εἰπὼν ὅτι πρῶτιμᾶ νά μή βασιλεύσῃ ποτέ, εἰάν πρόκηται και ἐνὸς Γάλλου τό αἷμα νά χυθῇ, ὅπως γείνη βασιλεύς. Ο δυστυχῆς ἡγνέει, ὅτι ή μὲν βασιλεία τών οὐρανῶν άποκτάται διά τῆς γλυκύτητος, ή δέ τῆς γῆς διά τῆς ἰσχύος τών ὀπλων. Εἴνε βεβαίως μάταιον νά συγκρίνῃ τις 'Ερρίκον τόν Δ' πρὸς τόν 'Ερρίκον τόν Ε', ἄλλὰ δέν δύναται τις νά μή ὀμιλογῇ ὅτι ὁ πρῶτος κατακτήσας τό στέμμα του διά τοῦ ξίφους του, εγνώριζε κάλλιον τοῦ δευτέρου τί τῷ ὀφείλετο και τί ὀφείλεν εἰς τόν τόπον του.

Ο κόμης Σαμβῶρ, ἔχων πεποιθήσιν εἰς τό δίκαιόν του, έπεριμενε νά τόν βοηθήσῃ ὁ Θεός, άποφασισμένος νά μή βοηθήσῃ αὐτός έαυτόν. Διά τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος Σαμβῶρ τὰ επί τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας δικαιώματα μετεβιβάσθησαν εἰς τόν κόμητα τών Παρισίων. Τό ὠραιότερον δέ ὄλων εἴνε ὅτι άπό τούδε ἤρχισε τρομερά φιλονεικία μεταξὺ τών φίλων του περί τοῦ πῶς, άν ποτέ οὗτος βασιλεύσῃ, πρέπει νά ὀνομασθῇ Φίλιππος Ε' ή Φίλιππος Ζ'.

Η κηδεῖα τοῦ κόμητος Σαμβῶρ γίνεται μετὰ 8 ἡμέρας εἰς Γορίτς. Τό σῶμά του θά κατατεθῇ εἰς τόν τάφον τῆς οἰκογενείας τών Βουρβόνων, ὅπου αναπαύονται τὰ λείψανα τοῦ πάππου του Καρόλου τοῦ Ι' και τοῦ θείου του δουκῆς τῆς 'Αγκουλέμης. Ο νεκρός, βαλσαμωθείς ἤδη, εὐρίσκεται εκτεθειμένος εἰς τήν μεγάλην αἵθουσαν τοῦ έν Φροσδῶρφ μεγάρου του.

Τόν νεκρόν θά συνοδεύσωσι μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του ἅπαντες οἱ πρίγκηπες τῆς Γαλλίας και πολλοὶ ξένοι πρίγκηπες συγγενεῖς του. Ο αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὅστις ἦτο προσωπικός φίλος τοῦ μακαρίτου, δέν ὀ αντιπροσωπευθῇ εἰς τήν κηδεῖαν ἕνεκα πολιτικῶν λόγων. Τό πένθος τοῦ θενωτός θά φέρωσιν οἱ συγγενεῖς και φίλοι επί 6 μῆνας, θεωροῦντες αὐτόν ὡς βασιλέα. Ο κόμης Σαμβῶρ άπέθανεν εκ καρκίνου τοῦ στομάχου, άτροφείας τών μυῶν και σκληρύνσεως τών ἄρτηριῶν.

Και τώρα γράφας ἄρκετά περί θανάτου, θέλω γράψαι και μερικά περί ζωῆς. Πρὸ δέκα ἡμερῶν άνηγγέλθη διά τών έφημερίδων, ὅτι τῇ πρωτοβουλία τοῦ γαλλικοῦ τύπου έμελλε νά γείνη χθές εἰς τόν κήπον τοῦ Κεραμεικοῦ, μεγάλη εορτή, ὑπὲρ τών θυμάτων τῆς 'Ισυχίας. Χθές λοιπόν περί τήν ένδεκάτην π. μ. ἤνοιξαν αἱ πύλαι τοῦ κήπου, και πληθος ἄπειρον προμηθευθέν άπό τῆς προτερας εἰσητήρια, τιμώμενα φράγκου έκαστον, εισῶρμησεν εἰς αὐτόν. Μετὰ τοῦ πλήθους τούτου, εισῆλθον και ἐγώ. Δεξιὰ τῷ εισερχομένῳ άπό τῆς πλατείας τῆς 'Ομονοίας (καθόσάν ὑπῆρχαν δέκα εἰ-

σαδοι) ἐπὶ ὑψώματος, εἶχε κτισθῇ τὸ θέατρον τοῦ πορτοκαλεῶνος, εἰς ὃ ἡδυνάτο τις πληρόνων ἢ φράγχα ν' ἀκούσῃ τὰς καλλιτέρας ἀοιδούς καὶ τοὺς καλλιτέρους κωμικοὺς τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, καὶ Ἰσπανίας. Ἀπέναντι τοῦ θεάτρου τούτου ἐπὶ ἐτέρου ὑψώματος, μέγα ξύλινον παράπηγμα εἰς ὃ ἐπὶ πληρωμῇ 2 φράγκων ἤκουες τοὺς καλλιτέρους ἡθοποιούς τοῦ Ἀλκαζάρ, Ἐλδωράδο καὶ ἄλλων διασήμεων ὠδικῶν καφφενείων. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κήπου περὶ τὰ 100 παραπήγματα, εἰς ὃ διάφοροι τσαρλατάνοι, ξενοδόχοι, καφφεπῶλαι, ζυθοπῶλαι, λοταρτζήδες, καὶ διευθυνταὶ θεατρίδιων, προσεπάθουν νὰ σοὺ ἀφαιρέσουν τὸν ὁδολόν σου. Τὸ τρομερώτερον καὶ πλέον ἀξιοθέατον ὄλων αὐτῶν, ἦτο εἰς δαμαστής ἀγρίων θηρίων, ὀνόματι Πεζόν, ὅστις εἰσέρχετο μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ψυχραιμίας εἰς σιδηροῦν κλωδὸν περιέχοντα ἀναμῖξ 40 λέοντας, 6 πάνθηρας, 4 τίγρεις καὶ διάφορα ἄλλα παρόμοια ζῷα. Ἐκτύπα τὸν ἕνα λέοντα, ἔθετε τὴν κεφαλὴν του εἰς τὸ στόμα λεοκίτης, ἐπυροδόλει τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἦτο φρικτὸν θέαμα νὰ βλέπῃ τις τοὺς ἀληθεῖς τούτους βασιλεῖς τῆς Ἀφρικῆς, ὑποτασσομένους εἰς τὸ βλέμμα ἀνδρός, ὃν διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὄνυχός των ἡδύναντο νὰ κατασυντρίψωσι. Τὸ ὥραϊον φύλον, ὅπερ παρευρίσκετο εἰς τὴν παράστασιν ταύτην, ἔχειροκροτεῖ μαυιδῶς, μὴ μιμούμενον τὰς κυρίας τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες, καθὼς μανθάνω, λειποθυμοῦν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι μόνον, ὅτι πέντε βασιλεῖς τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχουσιν εἰς Φάληρον. Ἀλλ' ἄρκετά περὶ λεόντων.

Εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ κήπου ὑπῆρχε κομψότατον θέατρον εἰς ὃ αἱ χορεύτριαι τοῦ θεάτρου Ἐδὲν, ἐδῶσαν χθὲς ἐξάκις παράστασιν ἑκτακτον χάριν τῆς ἑορτῆς. Εἰς προσεχῇ ἐπιστολὴν μου θέλω σοὶ περιγράψαι τί ἐστὶ θέατρον Ἐδὲν, ἰδρῶθεν διὰ πρώτην φοράν ἐν Παρισίοις πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἔτους. Διὰ σήμερον ἀρκοῦμαι νὰ σοὶ εἰπῶ ὅτι 600 χορεύτριαι, ἐχόμενον διαφόρους ὥραίους χοροὺς, τῇ συνδρομῇ τῶν μουσικῶν τοῦ 24 καὶ 76 συντάγματος τῆς γραμμῆς, ἃς τὸ φρουραρχεῖον Παρισίων, εὐγενῶς προσφερόν, ἀπέστειλε χάριν τῆς ἑορτῆς.

Κάτωθεν τοῦ θεάτρου τοῦ πορτοκαλεῶνος κομψότατα παραπήγματα, εἰς ὃ αἱ χαριέστεραι ἡθοποιοὶ τῶν διαφόρων θεάτρων, ἐπώλουν σημαίας μικρὰς διχρούς, μετὰ τοῦ αὐτογράφου των, ἀνεμιστήρια, σφυρίκτρα καὶ διάφορα ἄνθη, ποτὰ καὶ γλυκύσματα εἰς ὅχι βεβδῶως συμφερούσας τιμὰς. Λόγου χάριν ἐν ποτήριον καμπανίτου, διδόμενον ὑπὸ τῆς κυρίας Judic ἐτιμᾶτο πέντε φράγκων, μία σφυρίκτρα ὑπὸ τῆς κυρίας Rejane τρία φράγκα καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ ἑσπέρας περὶ ὥραν ἑνάτην ὁ κήπος ὅλος ἐφωταγωγῆθη δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός, βεγγαλικῶν φώτων καὶ γκάζ. Πυροτεχνήματα ὥραιότατα ἐκαίοντο ἀδιακόπως, καὶ ἡδύνασο βεβδῶως νὰ πάθῃς ἀπὸ πονοκέφαλον ἀκούων ἐξ ἐνός μέρους τὰς ἀγρίας κραυγὰς τῶν πολιτῶν, τοῦ παρευρισκομένου πλήθους ὑπερβαίνοντος τὰς τετρακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπων, τῶν τυμπάνων καὶ σαλπῶν τῶν διαφόρων θεατρίδιων, καὶ ὅφ' ἐτέρου τὴν μουσικὴν τοῦ Ἐδὲν, τὴν τῆς φρουρᾶς παιανίζουσας εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, τὰς διαφόρους φωνὰς τῶν ἡθοποιῶν, καὶ τέλος τὰς ἀγριωτάτας φωνὰς τοῦ μὴ δυναμένου νὰ πληρῶσθαι πλήθους καὶ ἰσταμένου ἐξωθεν. Εἰς ἕτερον μέρος 400 μαθηταὶ διαφόρων γυμναστικῶν ἐταιριῶν, ἔκαμνον διαφόρους ἀσκήσεις ἔχοντες καὶ δύο μουσικὰς ἐναλλάξ παιανίζουσας. Καὶ τέλος 20 σκοποβολαὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κήπου, ἐπροξένουν τρομερὸν θόρυβον.

Τὸ μεσονύκτιον αἱ διάφοροι αὗται διασκεδάσεις, εἶχον τε-

λειώσει καὶ ἤρχισε χορὸς μεγαλοπρεπέστατος διαρκέσας μέχρι πρωῒας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἑορτῆς ταύτης εἶνε ὅτι οἱ ἐπιζησαντες δυστυχεῖς κάτοικοι τῆς Ἰσυχίας ὠφελήθησαν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον, ὅπερ ἡ ἐταιρία τῶν δημοσιογράφων εἰσέπραξεν ἐκ τῆς χθελινῆς ἡμέρας.

Ἦμην ἔτοιμος νὰ κλείσω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὅτε ἔμαθον τὸν τρομερὸν θάνατον τῆς δυστυχούς δεκαεπταετίδος νεάνιδος Μαρία Δηληγιάννη, ἀποθανούσης ἐν Rogai προχθές. Ἦ δυστηνὴς νεάνις εἶχε μεταβεῖ ἐκεῖσε χάριν λουτρῶν μετὰ τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφοῦ τῆς, ὅτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἐνῷ ἐκῆθητο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ξενοδοχείου, παραθυρόφυλλον τι πεσὼν ἐκ τοῦ τρίτου πατώματος τῇ κατ'ἐνέργειαν καίριον τραῦμα, ἐπενεγκὸν τὸν μετὰ πέντε ἡμέρας θάνατον. Ὁ Θεὸς νὰ παρηγορήσῃ τὴν ταλαίπωρον μητέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν τῆς.

Κωνσταντῖνος Παρισινός

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΙ ΜΑΣ)

(Συνέχεια τῆς προηγ. φύλλον)

Χανία, 14 Αὐγούστου

Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διηυθύνθημεν εἰς τὸ χωρίον Γεράνι. Τὸ χωρίον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῶν πλευρῶν δύο λόφων, διὰ μέσον τῶν ὁποίων ῥεεὶ χεῖμαρρος, ὅστις κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους εἶνε ἀπεξηραμμένος, παρουσιάζει, ἐξ ἀπόπτων ὀρώμενον, θέαν τερπνὴν. Οἱ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ χεῖμαρρου ὑφύμενοι βαθύσκιτοι πλάτανοι, οἱ ἐκατέρωθεν κήποι πορτοκαλεῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων, αἱ καθ' ἅπαν τὴν χωρίον κατεσπαρμέναι ἀειθαλεῖς ἐλαίαι, παρέχουσι μακρόθεν ὄψιν ρωμαντικὴν εἰς τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ καταφύτου τούτου χώρου κρυπτόμενον χωρίον. Τὸ ἐσωτερικὸν ὅμως αὐτοῦ εἶνε πενιχρὸν σήμερον καὶ ἐνταῦθα δὲ, ὥς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς νήσου μας, ἀμέσως διακρίνεις τὰ ἀπαίσια ἔχνη τῶν καταστροφῶν τοῦ πολέμου. Τὸ Γεράνι εἶνε πλούσιον εἰς ἐλαίας καὶ ἀμπέλους καὶ ἄλλας γαίας καλλιεργησίμους· οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, ἀνθρώποι φιλόπονοι καὶ εἰρηνικοὶ, προσπαθοῦσι διὰ τῆς ἐργασίας των νὰ ἐπουλώσωσι τὰς ἐκ τῶν ἐπαναστάσεων οἰκονομικὰς πληγὰς. Ἦλθον ἐπὶ σκοπῶ εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπως ἐπισκεφθῶ, ἐν πολύτιμον κειμήλιον διασωζόμενον ἀπὸ τῆς γενεᾶς τοῦ 1821. Ὁ Ἰωάννης Γερανιώτης, ἀντισυνταγματάρχης τῆς φάλαγγος φέρει 9 δεκάδας ἐτῶν ἐπὶ τῆς ράχεώς του καὶ 3 πληγὰς ἐπὶ τοῦ σώματος· φυγὼν ἀπὸ τὴν Κρήτην μετὰ τὴν ἀδικίαν, ἣτις εὗρε τὴν πατρίδα του, κατὰ τὸ 1830, μετέβη εἰς τὸ ἐλευθερωθὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἐνεκατέστη εἰς Ναύπλιον καὶ κατατάχθη εἰς τὰ πρῶτα συστηθέντα τότε στρατιωτικὰ σώματα μετὰ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ζῶσα ἱστορία τριῶν γενεῶν, αἰσθάνεται πάντοτε ἐν ἐαυτῷ ἅπαν τὸ πῦρ τῆς νεότητος· μετὰ ζωηρότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ διηγεῖται πάντοτε λεπτομερεῖας ἀναγομένης εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἀγῶνος καὶ εἰς τὴν προηγηθεῖσαν τούτων περίοδον, ἃς μάτην θὰ ἀναζητήσῃ τις εἰς τὰ βιβλία. Ὅτε πρὸ δύο μηνῶν κατέβη εἰς Κρήτην, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ὑπὸ τὴν ταπεινὴν στέγην, ὅφ' ἦν διήλθε τοὺς τερπνοὺς τῆς νεότητος χρόνους, θὰ εὗρη ἡθικὴν ἀνακούφισιν κατὰ τὰς ἐπιμόχλους τοῦ γήρατος ἡμέρας, ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου του, ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, παιδία ἐξήλθον εἰς προὔπαντησιν τοῦ σεβασμοῦ γέροντος, μετ' ἐκδηλώσεων δὲ ἀνυποκρίτου χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ ὑπεδεξάντο αὐτόν· μόνον εἰς ἔλλειπεν, εἰς ἄρπαξ τῆς πενι-